జీవితానుభవంతో ఈశ్వరానుభవం పొందటమే జీవితపరమార్థం

(సద్గురు శ్రీనాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 19-8-2001, ఆకివీడు)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

మనం ఏపనిచేసినా యజ్ఞభావంతో చేయాలి. యజ్ఞభావంతో జీవిస్తూఉంటే ఆరోజుకు ఆరోజు మన చైతన్యస్థాయి పెరిగి, పునర్జన్మలేనిస్థితికి చేరుకొంటాము. స్వార్థంలేకుండా ఇతరులకు ఒకమంచిమాటచెప్పినా అదికూడా యజ్ఞంతో సమానము. భగవంతుడు మనకు ఇచ్చిన అవకాశములను సమాజంతో పంచుకోవటం యజ్ఞం. మనకు ఉన్నదానిని ఇతరులతో పంచుకోవటంవలన ఆధ్యాత్మికంగా అభివృద్ధిలోనికి వస్తాము, మన చైతన్యస్థాయి పెరుగుతుంది. భగవంతుడు ఒకోమనిషికి ఒకోనేర్పును ఇస్తాడు. ఆ నేర్పును ఓర్పుఉన్నవాడు బాగా ఉపయోగించుకొంటాడు. నేర్పుఉన్నవాడికి ఓర్పుకూడాఉంటే ఆనేర్పు వాడికి, వాడికుటుంబానికి, సమాజానికికూడా ఎంతో ఉపయోగపడుతుంది. మోక్షమార్గానికి దారిచూపించని తల్లి తల్లేకాదు, మోక్షమార్గానికి దారిచూపించనితండ్రి తండ్రేకాదు, మోక్షమార్గానికి దారిచూపించని గురువు గురువేకాదు, మోక్షమార్గానికి దారిచూపించని భగవంతుడు అసలు భగవంతుడేకాదు అని పెద్దలుచెపుతారు. మీదేహప్రారబ్దమునుబట్టి మీకు ధనం, విద్య, తెలివి ఉండవచ్చు. మీదేహప్రారబ్దంలోఉంటే మీకోరికతో సంబంధంలేకుండా అవి వచ్చితీరుతాయి. అయితే వాటితో తాదాప్యంచెందితే మీరు లోపలకు వెళ్ళలేరు. దేహప్రారబ్దంనుబట్టి ఎన్నోరావచ్చు కాని వాటితో తాదాప్యం వలన హృదయంలోఉన్న చైతన్యం తాలుక స్పందన మనకు తెలియటంలేదు. మనకు దేహాభిమానం ఉన్నంతకాలం ప్రతీజన్మలోను ఏదోరకమైన భయం మనలను వెంటాడుతూఉంటుంది. అన్నిభయాలలోనికి మరణభయం పెద్దది. కాని జ్ఞానికి మరణభయంకూడా ఉండదు. ఎందుచేతనంటే శరీరానికి మరణం రాకముందే మరణాన్ని మింగేసి అభయస్థితిని పొందిఉంటాడు.

పొట్టకోసం మనం అనేక విద్యలు నేర్చుకొంటాము, అనేక పనులుచేస్తూఉంటాము. గౌరవంకోసం కొన్ని పనులుచేస్తాము. ఇలా నీవుచేసేవి అన్నీ పనులు అనినీవు అనుకొంటున్నావు. ఇవి అన్నీ పనులుకాదు. ఇన్నిరకాల పనులు ఏమీలేవు, పనిఅంటే ఒక్కటేపని, జాగ్రదవస్థలో

దేహాభిమానంలోనుండి, దొంగనేనులోనుండి విడుదలపొందటానికి నీవుచేసే ప్రయత్నమే నిజమైన పని మిగతావి అన్నీ పనులుకాదు, పనులక్రింద నీకు కనిపిస్తున్నాయి, ఇవిఅన్నీ ఒకటిలేని సున్నలతో సమానము. పైకి ఎగరటంతేలిక, లోపలకు దిగటం చాలాకష్టం. ఎంతసాధనచేసిన ఒకోసారి ఒక్కఅంగుళంకూడా లోపలకు దిగలేము, దానికి ఎంతో తూకంఉండాలి, సమస్థితిఉండాలి, సమగ్రదృష్టిఉండాలి, ప్రతీవిషయంలోను మధ్యేమార్గం అవలంభించాలి, సమాజంలో ఎంతవరకూఉండాలో అంతవరకేఉండాలి, నీటిఅన్నింటికిమించి గురువుఅనుగ్రహంఉంటేగాని హృదయంలోని భగవంతుడిదగ్గరకు చేరుకోలేము. అన్ని సాధనలు మనంచేయలేము. చేయగలిగినది నెమ్మదిగా ప్రాక్టీసుచేయాలి. శ్రద్ధగా, నిదానంగా ప్రయత్నంచేస్తూఉంటే మనకు తెలియకుండా వస్తువు అనుభవంలోనికి వచ్చేస్తుంది. కంగారుపడవద్దు. మనంలోపల పవిత్రులం అవుతూరావాలి, ఏకాగ్రత పెంచుకొంటూరావాలి, ఏకారణాలవలన మనస్సు బాహ్యాముఖానికి వెళుతోందో ఆ కారణాలను కత్తిరించుకొంటూరావాలి. మనం పవిత్రులం అయ్యేవరకు సమాజమును ఉపయోగించుకోవాలి. అంతకంటే ఎక్కువగా సమాజంతోఉంటే అహంకారం పెరిగిపోతుంది.

మీరు విచారణమార్గం గురించి, శరణాగతిమార్గంగురించి రెండుమార్గాలు చెపుతున్నారుఅని భగవాన్‌ను అడిగితే నీ సందేహం అదా ఈరెండు మార్గాలు ఒకదానికి ఒకటి సహకరిస్తాయి. శరణాగతి చెందటానికి దేహం అడ్డురావటంలేదు, ఆదేహంతో తాదాప్యంపొందే నేనుఅడ్డువస్తోంది. విచారణచేసి ఆ నేనును తీసేస్తే పూర్ణశరణాగతి కుదురుతుంది. ఇందులో పరస్పర విరుద్ధం ఏమీలేదు. నీ మనస్సుకు అలా అనిపిస్తోంది. ఇవి పరస్పరం సహకరించుకొంటాయిఅని భగవాన్ చెప్పారు. నిన్ను నీవు తెలుసుకోవటమే ఆత్మజ్ఞానం ఎన్నో విద్యలు నేర్చుకొంటున్నారు. జననమరణప్రవాహంలో నుండి విడుదల పొందాలంటే నీవు ఎవరో నువ్వు తెలుసుకోవటంనేర్చుకో. మేము చాలాబిజీగాఉన్నాము, మాకుటైములేదు అంటారు. నీవు సోమరితనానికి అలవాటుపడ్డావు. పొట్టపోషించుకోవటానికి టైముపోగా ఇంకాచాలాటైము మిగులుతుంది, ఆ టైము వృధాచేసుకొంటున్నావు. ఆ టైములో నీవు ఎవరో నీవు తెలుసుకోవటం నేర్చుకొంటే నీకు జ్ఞానం కలుగుతుంది, జనన మరణప్రవాహంనుండి విడుదలపొందుతావు. దుమ్ముఅంతా మనస్సులోనేఉంది.

బట్టలమీదఉన్న దుమ్మును దులిపినట్లు మనస్సులోఉన్న దుమ్మును దులపటానికే యోగం. లోపలఉన్న బ్రహ్మం ఎంత నిర్మలంగాఉందో, ఎంతపవిత్రంగాఉందో, ఎంతనిశ్చలంగాఉందో అటువంటిస్థితి నీ మనస్సుకు వచ్చినప్పడు పాలు పాలలో, నీరు నీరులో కల్సిపోయినట్లుగా నీ మనస్సు బ్రహ్మంలో కలిసిపోయి తదాకారం చెందుతుంది. సాధనఅంటే ఏమీలేదు మర్చిపోవలసిన విషయాలుఅన్నీ మర్చిపోవాలి, భగవంతుడు చెప్పిన విషయాలు గుర్తుపెట్టుకోవాలి. అలా ఉంటే సాధన ప్రారంభమవుతున్నట్లు గుర్తు. అన్నింటికంటే హీనమైనది అహంకారం. కాని మనం దానిని బంగారం అనుకొని నెత్తిమీద పెట్టుకొని తిరుగుతున్నాము. మనం వ్యక్తిభావనను తగ్గించుకొంటూరావాలి. వ్యక్తిభావన ఎంతవరకుతగ్గితే ఆమనిషికి అంతవరకు సమాజంపట్ల దయకలుగుతుంది. దయలేకుండా ప్రేమరాదు. నా తెలివి మీకు ఉపయోగపడదు. నేను మిమ్మల్ని ప్రేమిస్తున్నాను అనుకోండి ఆ ప్రేమలోనుండి తెలివిపుడుతుంది. ఆ తెలివి సమాజానికి ఉపయోగపడుతుంది.

జీవితంఅంతా తలంపులే. ఈ తలంపులు ఏమీనిజంకాదు. తలంపులు పెంచుకొంటే బంధింపబడతావు. తలంపులు తగ్గించుకొంటే భ్రాంతిలోనుండి విడుదల పొందుతావు. నిరంతరం విషయచింతనలోఉన్నవాడికి భ్రాంతిమిగులుతుంది, ఆత్మను తెలుసుకోవాలనే తలంపుకూడా వాడికిరాదు. ఆత్మచింతన చేసేవాడు భ్రాంతిలోనుండి, అజ్ఞానంలోనుండి విడుదల పొందుతాడు. మంచిపనులుచేసేవాడు మాత్రమే మంచివాడు అనుకోవద్దు. సహజంగా మంచిగా జీవిస్తూ మంచిపనులుచేసేవాడు ఉత్తమోత్తముడు. మంచివారితో స్నేహంచేస్తే మంచితలంపులువస్తూఉంటాయి, చెడ్డవారితో స్నేహంచేస్తే చెడుతలంపులు వస్తూఉంటాయి, ఇలా తలంపులు మారుతూఉంటాయి. కాని దేహంనేనుఅనే తలంపు మాత్రం ప్రతీజన్మలోనూ కంటిన్యూఅవుతుంది. ఆ నేనుఅనే తలంపునుండి విడుదల పొందకపోతే మీకుఆనందంలేదు, స్వేచ్ఛలేదు, మోక్షంలేదు. దేహంఉన్నంతసేపు రోగం వచ్చేఅవకాశంఉంది. ఈరోజు రోగంవస్తే డాక్టరుదగ్గరకువెళ్ళి మందులువాడి ఆరోగాన్ని తగ్గించుకొన్నా మరల ఇంకోరోగంరాదు అనిచెప్పలేము. దేహం ఉన్నంతసేపు రోగంవచ్చే అవకాశంఉంది అలాగే దేహమునేనుఅనే తలంపు ఉన్నంతకాలం అనేకతలంపులు అవి మంచితలంపులు అవ్వవచ్చు, చెడుతలంపులు అవ్వవచ్చు ఏదోరకమైన తలంపులువచ్చే ప్రమాదంఉంది. అందువలన అజాగ్రత్త

పనికిరాదు. నీసాధనలో మూలతలంపును ఇమడ్చాలి లేకపోతే అదినశించదు. నీ సాధనఅంతా దేహమునేనుఅనే మూలతలంపుమీద గురిపెట్టకపోతే ఈలోపుగా నీవుచేసే పనులవలన పుణ్యంరావచ్చు, గౌరవాలురావచ్చు, దేవుడు వరాలుఇవ్వవచ్చు కాని జ్ఞానం సున్నా. రోడ్డుమీద ప్రయాణంచేసేటప్పుడు జంక్షన్‌లువస్తూఉంటాయి. అప్పుడు అడిగి తెలుసుకొని సరియైన మార్గంలోవెళితే గమ్యానికి చేరతాము. తప్పడుమార్గంలోవెళితే గమ్యాన్ని మిస్‌అవుతాము, మరల వెనుకకు రావటానికి ఎంతటైము పడుతుందో చెప్పలేము. జీవితంలో అనేక మలుపులువస్తూఉంటాయి. గురువు సహాయంతీసుకొని సరియైన మార్గంలో వెళితే నెమ్మదిగావెళ్ళినా గమ్యం చేరతాము.

గాఢనిద్రలోనుండి జాగ్రదవస్థలోనికి రాగానే ఈ దేహమునేనుఅని ఏతలంపుఅయితే చెపుతోందో దానిని గట్టిగా పట్టుకో. దానిని నీవు ఎవరు అని విచారణచేస్తే అది నెమ్మదిగాలోపలకు సర్దుకొంటుంది అప్పడు మిగతాతలంపులు వాటిఅంతటఅవే రాలిపోతాయి. మిగతా తలంపులను మార్చుకొన్నంతమాత్రంచేత మూలతలంపు నశించదు మూలతలంపును విచారణచేయాలి. సాధనపేరుమీద నీవుకొట్టే దెబ్బలుఅన్నీ మూలతలంపుమీదపడాలి. మీరు మూలతలంపు మూలంలోనికి వెళ్ళాలి. మూలతలంపుమూలంలోనే ఈశ్వరుడుఉన్నాడు. నీ సాధనవలన మూతలంపు మూలంలోనికి వెళ్ళలేవు, ఈశ్వరశక్తివచ్చి నిన్ను బలీయంగా లోపలకుగెంటాలి. దానికోసం మీరుచేసే ప్రయత్నం చిన్నదిఅయినా ప్రేమతో, చిత్తశుద్ధితో శ్రద్ధగాచేయండి. మీరుచేసేపని పెద్దదా, చిన్నదాఅని భగవంతుడు చూడడు. ఏభావంతో చేస్తున్నారో భగవంతుడు చూస్తాడు, అక్కడ చిత్తశుద్ధిఉంటే ఆయన అనుగ్రహిస్తాడు. ఇంట్లో వస్తువులనుకూడా మనం నిర్లక్ష్యంగా చూడకూడదు. అందులోకూడా దేవుడు ఉన్నాడు. వాటిని నిర్లక్ష్యంచేస్తే అవి భగవంతుడికి చెపుతాయి, వచ్చేజన్మకు మనకు అవికూడాలేకుండాచేస్తాడు. అనేక తలంపులువచ్చేస్తున్నాయి, అవిలేకుండా ఉండలేకపోతున్నాను. వాటిని తొలగించలేకపోతున్నాను అని అడుగుతున్నాడు. తలంపులను నెట్టమని నేను చెప్పటంలేదు ఎన్ని తలంపులను అలాబయటకు గెంటగలవు. చెప్పేది అర్ధంచేసుకోండి, మూలతలంపును పట్టుకొని ఉండండి. అప్పడు ఇతరతలంపులువచ్చినా

వెళ్ళిపోతాయి. మీపనిలోమీరు బిజీగాఉండండి. ఎవరైనావచ్చినా వెళ్ళిపోతారు. అలాగే మూలతలంపును పట్టుకొనిఉంటే ఇతర తలంపులు వస్తాయి, వెళ్ళిపోతాయి, వాటితో విరోధంపెట్టుకోనక్కరలేదు. మూలతలంపుమీద ఏకాగ్రత పెట్టుకో. అప్పుడు మిగతాతలంపులను పట్టించుకొనేవాడు ఉండడు, అప్పుడు వాటి అంతట అవేరాలిపోతాయి. మీరు ఏ యోగంలో ప్రయాణంచేసినా లోపలకువెళుతున్నారా, లేదా అనేది చూసుకోండి. మూలతలంపు దానిమూలంలోనికి వెళుతూఉంటే మిగతాతలంపులకు ఆశ్రయంలేక అవిఅన్నీ బయటకుపోతాయి. మూలతలంపు మూలంలోనికి వెళ్ళేకొలది రెండుపనులు జరిగిపోతాయి. వాసనలుఅన్నీపోతాయి, అది చైతన్యంలో కలిసిపోతుంది, మూలతలంపు మూలం తెలుసుకోవటానికి నీవు సరదాగా ప్రయత్నంచెయ్యకు. నీవుచేసే ప్రయత్నం నిండుమనస్సుతో, ఏకాగ్రంగా, పవిత్రతతో, చిత్తశుద్ధితోచెయ్యి. మూలతలంపు మూలంలోనికి వెళ్ళాక మూలతలంపు నిజంకాదని, దానికోసం నీవుచేసే ప్రయత్నం నిజంకాదని నీకు తెలుస్తుంది. తలంపుల వేగాన్ని పోగొట్టి హృదయంలో స్థిరపడటం సాధ్యమా అని సందేహంవద్దు. నీ హృదయంలో బ్రహ్మం ఎంతలోతులలోఉందో అక్కడకు చేరేవరకు సందేహంలేకుండా, విరామంలేకుండా ప్రయత్నంచెయ్యి, విచారణ విడిచిపెట్టవద్దు. మూలతలంపును దానిమూలంలోనికి పంపేవరకూ నీవుఎవడుఅని దానిని ప్రశ్నిస్తూఉండు. దానిమూలంలోనికివెళితే అది నశిస్తుంది. అప్పుడు నీవు ఎవరో నీకు తెలుస్తుంది. నీవుఎవరో నీకుతెలియటమే ఆత్మజ్ఞానం. మతాన్ని పట్టుకొని వేలాడవద్దు. మతం ఏవస్తువును పొందమని చెపుతోందో దానిని పొందాలి. జీవించటమే ప్రధానంకాదు. జీవితంద్వారా అనుభవంపొంది హృదయంలోఉన్న ఈశ్వరుడిని అందుకోవటమే జీవితపరమార్థం.